

אמרי שפר אוסף "קנב"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט: שמואל אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם שאינו נעשה טוב יותר, נעשה רע יותר. (הרה"ק רבי אהרן הגדול מקרלין זצוק"ל)

אומר הכתוב: "וכהן כי יקנה נפש" - תלמיד חכם שקונה נפש, היינו שעושה נפשות לתורה וקונה אותם לעצמו ומכניסם תחת כנפי השכינה, הרי הם "קנין כספו" - נחשבים הם שלו ממש כאילו קנה אותם בכסף, ואזי "הוא יאכל בו" - לאחר אריכות ימים, יזכה אותו תלמיד חכם לאכול וליהנות ביום שכולו טוב וביום שכולו ארוך. ממצוותיו של אותו תלמיד,

"אומרים שגנים מדלגים על דור, אולי זה מסביר מדוע לסבים ולסבתות כל כך קל לאהוב את נכדיהם"...

אחד הדברים שחידש הבעש"ט היה בעניין אהבת ישראל: לאהוב לא רק יהודי שהוא גאון וצדיק ויחיד בדורו, אלא כל יהודי, בהיותו יהודי. (לקוטי דיבורים)

"איש אמו ואביו תיראו" - אמירת הקדיש לאחר פטירת הוריו - כתב בספר "יד אליהו" (פסקים ס"ו): אמירת הקדיש היא מהדברים העומדים ברומו של עולם, והוא גדול ממצוות כיבוד אב בחייו, דהאב מוחל על כבודו, אבל קדיש לא ניתן למחילה, ולא יכול האב למחול על הקדיש.

איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו - יט, ג. לכאורה קשה מדוע נסמכה מצוות כיבוד אב ואם לשמירת השבת, מסביר האמרי חיים שמצוות כיבוד הורים היא מצווה שכלית, ההורים דואגים לילדים ומכלכלים אותם, ממילא השכל מחייב שהילד יכבד את הוריו, אותו דבר בשמירת השבת, השבת מכלכלת את ששת ימי החול כמו שכתב בזוהר הק' 'שיתא יומין מינה מתברכין', ומשום כך מחייב השכל לשמור על השבת.

אל תפחדו לקבוע עיתים לתורה. מפחיד? קביעות! כל החיים! תתחילו עם יום אחד. תתרגלו. תיהנו. תטעמו מצוף התורה. תמשיכו ותעלו. תעלו ותעלו. ולמעלה כבר תגיעו לבד.

אם נמשיך לשאת את כל הסבל הזה ואם עדיין יישארו יהודים כאשר זה יגמר, במקום שגורלם של היהודים יחרץ, הם ישמשו כדוגמה (אנא פרנק)

אמרו חז"ל תלמיד חכם שאין בו דרך ארץ נבלה טובה ממנו.

אמר פעם אחד האדמו"רים: אם אני זה אני כי אתה זה אתה, ואתה זה אתה כי אני זה אני, אז אני לא אני ואתה לא אתה. אבל אם אני זה אני, ואתה זה אתה, אז אתה זה אתה ואני זה אני.

אנחנו לא יכולים לשלוט מה אחרים עושים, אבל אנחנו יכולים לשלוט באיך נגיב. רבי היקר רבי מנחם מנדל שניאורסון (כ"ק מרן האדמו"ר מחב"ד זצוק"ל) אמר לי, איך שאנחנו מגיבים לחושך זה באור. (הרב גולדשטיין)

אתה לא תהיה קורבן, אתה לא תהיה פושע, אבל מעל הכל אתה לא תהיה עומד מהצד (יודה באואר)

את הפסוק "איש אמו ואביו תיראו", מבאר הרה"ק מלכוביץ' זיע"א שבלשון האידיש מפרשים אביו ואמו 'פאטער און מוטער' ובמשקל הלשון כאילו אומרים פטור ומותר, וזהו הפשטא 'איש אמו ואביו תיראו' כלומר שמרו על עצמכם לירוא ולפחד מכל צדדי פטור והיתר. ויש לומר על פי דבריו שלכן נסמכו מצוות כיבוד הורים ושמירת השבת יחדיו, לרמוז שפי שהאדם מדקדק מאוד במצות

השבת לשמור על עצמו מכל מיני פטורים והיתרים, כך על האדם להקפיד בכל מצוות ה' שלא יפול מיני פטורים והיתרים.

באופן הספירה יש חיזוק. היה הגיוני לספור הפוך – ביום הראשון 49 ימים והולכים ופוחתים כך שביום האחרון היינו סופרים רק יום אחד שנותר עד קבלת התורה, אך עלינו לראות את ה"יש" ולא את ה"אין" – לראות מה עשינו ולא מה שנשאר לעשות.

בן תורה שאינו מתנהג כראוי לו, הרי שהוא מחלל ומבזה את כתר התורה אותו הוא נושא על ראשו. על כן גם עונשו גדול יותר. בן תורה חלה עליו חובת זהירות כפולה ומכופלת, עיניים רבות נשואות אליו. וכאשר ח"ו אינו מתנהג כבן תורה, הרי שהכתר אותו הוא נושא אינו ראוי לו וכגודל מעלתו כן יכבד עונו.

בעל תורת המנחה, רבינו יעקב בן חננאל, תלמיד הרשב"א, כותב בספרו שהכל תלוי במחשבה ובכוונת הלב. אדם ממשיך עליו את הרוח והרצון שהוא מבקש, על ידי המחשבה שלו. אם הוא מכוון לדבר מצווה, ומבקש להשרות עליו רוח מלמעלה לישר דרכיו, אותה רוח טובה אכן שורה עליו. אלו דברי רבינו יעקב מילה במילה: לכל אדם יש רוח קדוש א-לוקי לתת לו הצלחה בכל מעשיו.

בערוך השלחן או"ח סי' רטו ס"א כתב, שמי ששומע שעושין מי שבירך לאחד, נכון לענות אמן ומקיים בזה מצות ואהבת לרעך כמוך.

"בריחה מעולם לא הייתה המטרה שלנו מפני שהיא הייתה כה לא מציאותית. מה שרצינו היה רק לשרוד. לחיות מספיק זמן כדי לספר לעולם מה קרה בבוכנואלד". (ג'ק וורבר)

בשביל המתים וגם בשביל החיים, אנו חייבים לשמוע עדות (אלי ויזל)

בשבתות הקיץ נהוג לקרוא את פרקי אבות. בפרק ב' (משנה ה) נאמר: "הלל אומר: אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו. "באר ה"שפת אמת", שהרי לעולם לא תגיע למקומו של חברך, לפיכך, אל תדון אותו בכלל.